

Riigi Teataja

Nr. 54.

15. juulil 1930.

Nr. 54.

- Art. 355. Tolliseadustiku muutmise seadus.
356. Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse muutmise seadus nr. 5.
357. Kaubalaeva teki juht- ja meeskonna sõidu seaduse täiendamise seadus.
358. Kiirsõidu-ujuvabinõude liikumise seadus.
359. Eesti Vabariigi 1930/31 aasta kulude ja tulude lisaeelarve nr. 1 arvel eelkrediitide määramise seadus nr. 1.
360. Riigi 1931/32 aasta kulude ja tulude eelarve arvel eelkrediidi avamise seadus.
361. Eesti-Prantsuse 15. märtsi 1929 a. kaubandusekonventsiooni nimekirjade A ja B osalise muutmise kohta käiva protokollu kinnitamise seadus. — Protokoll.
362. Üle Vabariigi piiri liikumise ja välismaalaste Eestis peatumise määrus.
363. Otsus õnnetusjuhtumiste läbi vigastatud oma- ja välismaa töolistega ühtlase ümberkäimise kohta.
364. Posti-telegraafi tariifi nr. 85 õiendus.
365. Kohtu- ja siseministri määrus majaraamatute pidamise kohta.
366. Juhatuskiri katastriametile kinnitamiseks esitatavate maakatastri plaanide valmistamiseks.
367. Teadaanne Prantsuse konjaki ja armanjaki saadetistelt Eestisse sisseveol nõutava puhtuse- ja päritolutunnistuse kohta käiva kokkuleppe jõusseastumisest.
368. Juhtnõõrid kinnisvarade hindamiseks ja maksustamiseks Haapsalu linnas.
369. Nõmme linnavalitsuse nõuded kõnniteede kohta.
370. Sundmäärus toiduainetega kauplemise tervishoiu nõuete kohta Tõrva linnas.

Riigikogu poolt 4. juulil 1930 vastu võetud

355. Tolliseadustiku muutmise seadus.

Tolliseadustiku (RT 45/46 — 1923) § 450 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 450. Salakaubaks tunnustatud kaubad, asjad ja väärtused, niisama ka veo- ja pakkimisabinõud müüakse ära, kui tollinõukogu (või tollikomitee) või kohtu otsused nende konfiskeerimise kohta on astunud jõesse, tolliasutuse poolt enampakkumise teel, käesoleva seadustiku §§ 415—417 ettenähtud korras.

Erandina eelmise lõike eeskirjast on piirivalve valitsusel õigus omandada ilma enampakkumiseta salakaubaveo abinõudena konfiskeeritud ujuvabinõusid, mahuga vähem kui 40 br. registertonni, samuti autosid ja mootorrattaid, tasudes 60% § 415. p. b alusel määratud hindamissummast. Tähendatud tasu läheb Tolliseadustiku § 415. lit. a ja c all ettenähtud kulude katmiseks ja autasuks.

Algkirjale alla kirjutatud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 4. juulil 1930 vastu võetud

356. Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse muutmise seadus nr. 5.

Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse (RT 27, 38 — 1927, ja 26, 54 — 1929) § 5. lit. a. muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

a) korter ühes kütte ja valgustusega: Riigikogu asjadevalitsejale, Riigikogu kantsleile juhatajale, riigisekretärile, Riigivanema adjutandile, Toompea lossi komandandile, tuletornide ülevaatajatele, tuletornide motoristidele, tuletornide ja tuleliinide vanematele teenijatele, Välisministri abile, peakonsulile New-Yorgis ja konsulaaragendile Lukes; korter ühes kütte, valgustuse ja sisseadega: saadikutele — Helsingis, Riias, Varssavis, Pariisis, Berliinis, Londonis, Stokholmis, Roomas, Moskvast, Kaunases, alalisele esindajale Rahvasteliidu juures ja peakonsulile Leningradis.

Algkirjale alla kirjutatud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 4. juulil 1930 vastu-
võetud

357. Kaubalaeva teki juht- ja meeskonna sõidu seaduse täiendamise seadus.

Kaubalaeva teki juht- ja meeskonna sõidu seadust (RT 115 — 1927) täiendatakse § 20¹ järgmises redaktsioonis:

§ 20¹. Veeteede valitsuse direktorile antakse õigus suurendada ajutiselt kohaliku ja ligisõidu laevajuhtide sõiduõigusi üksikutel erijuhtudel ühe astme võrra.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 4. juulil 1930 vastu-
võetud

358. Kiirsõidu-ujuvabinõude liikumise seadus.

§ 1. Ujuvabinõud, mille maht on vähem kui 20 br. registertonna ja mille kiirus ületab 12 meremiili tunnis, võivad liikuda Eesti territoriaalvetes ainult käesoleva seaduse alusel antud erilubade põhjal.

Käesolev seadus ei käi riigikaitse ja administratiiv-ülesandeid täitvate ujuvabinõude kohta.

§ 2. Eelmises paragrahvis ettenähtud liikumisluba ei nõuta:

1) peatuseta läbisõidul Eesti territoriaalvetest;

2) territoriaalvetesse tuleku ja seal peatuste kohta mereõnnetuste ja vääramatu jõu juhtudel;

3) Eesti vetesse tulevailt ujuvabinõudelt, kui nad ühe navigatsiooni kestel ei tule Eesti territoriaalvetesse üle nelja korra.

§ 3. Paragrahv 1. ettenähtud liikumise eriload, kestusega kuni üks kuu, annab omaniku või voliniku kirjaliku palve peale kohalik piirivalve raiooniülem, kestusega üle ühe kuu — piirivalve valitsuse ülem.

§ 4. Loas (§ 3) märgitakse:

1) ujuvabinõu omaniku nimi;

2) ujuvabinõu nimi, mootorivõimsus, süvis, pikkus, laius ja kõrgus;

3) ujuvabinõu registreerimise number;

4) ujuvabinõu juhi või juhtide nimi ja perekonnanimi.

Muudatuste korral ülaltoodud andmeis loetakse antud luba maksvusetuks.

§ 5. Piirivalve valitsuse ülemal on õigus antud luba tagasi võtta.

§ 6. Ujuvabinõu omanikku või juhti, kes süüdlane selles, et ta seadusega nõutava loata liikus Eesti territoriaalvetes ujuvabinõuga, mille kiirus ületab 12 meremiili tunnis ja maht on vähem kui 20 br. registertonna, karistatakse

rahatraviga mitte üle 300 krooni.

Ujuvabinõu võetakse ära ja tunnustatakse riigi omanduseks tasuta.

§ 7. Karistuse kui ka ujuvabinõu konfiskeerimise määrab piirivalve jaoskonnaülem, kelle piirkonnas tabati ujuvabinõu loata liikumiselt.

Piirivalve jaoskonnaülema otsuse peale võib kaevata 14 päeva jooksul, arvates otsuse kuulutamise päevast, vastava jaoskonna rahukoh-tunikule, kes asja läbi vaatab harilikus kohtu-korras.

Kaebus esitatakse piirivalve jaoskonnaülemale, kes selle ühes kogu asja kohta käiva materjaliga saadab edasi rahukohtunikule.

§ 8. Järelevalve käesoleva seaduse täitmise üle pannakse piirivalve, tolliametnikkude, sadamakaptenite ja politsei peale.

§ 9. Eelmises (8) paragrahvis nimetatud võimudel on õigus peatada ujuvabinõusid ning kahtluse korral võtta ette tarvilikku mõõtmist ujuvabinõu sõidukiiruse kindlakstegemiseks.

§ 10. Kohtu- ja siseministril on õigus anda määrusi järelevalve teostamise korra kohta, kui ka tarbekorral seada sisse erikord käesolevas seaduses käsitletavate ujuvabinõude registreerimiseks.

Kui määrus puudutab teise ministeeriumi võimkonda, antakse see kokkuleppel vastava ministriga.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär-A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 4. juulil 1930 vastu-
võetud

**359. Eesti Vabariigi 1930./31. aasta ku-
lude ja tulude lisaeelarve nr. 1 arvel eel-
krediitide määramise seadus nr. 1.**

§ 1. Määratakse 1930./31. a. lisaeelarve
nr. 1 arvel eelkrediite järgmiselt:

Kulud.

KORRALISED KULUD.

Kohtu- ja siseministeerium.

Peatükk II.

Kohtud.

§ 1. Teenistusetasu . . . Kr. 18.650.—

Kohtud Kr. 18.650.—

Peatükk VI.

Piirivalve.

§ 11. Sõidu- ja veokulud . Kr. 33.272.—

§ 43. Kuritegevuse vastu võit-
lemine Kr. 6.000.—

Piirivalve Kr. 39.272.—

Kohtu- ja siseministee-
rium Kr. 57.922.—

Korralised kulud Kr. 57.922.—

ERAKORRALISED KULUD.

A. Riigikeskasutuste kulud.

Hariduse- ja sotsiaalministeerium.

Peatükk IV.

Tervishoiu- ja hoolekandevalitsus.

A. Keskasutus.

§ 7. Toetus Tallinna tiisikuse
vastu võitlemise seltsile
Nõmme tiisikusehaigete
sanatooriumi laiendami-
seks Kr. 70.000.—

Tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse
keskasutus Kr. 70.000.—

C. Hoolekandeaasutised.

§ 4. Nõmme rinna laste ja emade
kodus karantiini ehitami-
ne Kr. 30.000.—

Hoolekandeaasutised Kr. 30.000.—

Tervishoiu- ja hoolekandevalit-
sus Kr. 100.000.—

Hariduse- ja sotsiaalminis-
teerium Kr. 100.000.—

Välisministeerium.

Peatükk II.

B. Välisesindused.

§ 1. Berliini saatkonna majal
lasuva hüpoteegi tasu-
mine Kr. 10.000.—

Välisesindused Kr. 10.000.—

Välisministeerium Kr. 10.000.—

Erakorralised kulud Kr. 110.000.—

Kulud Kr. 167.922.—

§ 2. Eelmises paragrahvis nimetatud eel-
krediit kaetakse riigi 1930./31. a. lisaeelarve
nr. 1 korras.

§ 3. Käesolev seadus hakkab maksma aval-
damisega Riigi Teatajas.

Algkirjale alla kirjutatud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 4. juulil 1930 vastu-
võetud

**360. Riigi 1931./32. aasta kulude ja
tulude eelarve arvel eelkrediidi avamise
seadus.**

§ 1. Teedeministeeriumile lubatakse 1930./31.
eelarve-aastal sõlmida lepinguid maantee-
deehituse masinate tellimiseks 1931./32. eel-
arve-aasta krediitide arvel kuni Kr. 460.000.—
suuruses.

§ 2. Teedeministeeriumi maanteede ja ehi-
tuse osakonna alal määratakse 1931./32. a.
kulude ja tulude eelarve arvel eelkrediiti maan-
teedeehituse masinate tellimiseks II peatüki
§ 73. järgi Kr. 200.000.—, mis kaetakse ajuti-
selt riigikassa tagavara summadest.

§ 3. Paragrahv 1. nimetatud eelkrediit
esitatakse Riigikogule kinnitamiseks riigi
1931./32. a. kulude ja tulude eelarve korras.

§ 4. Käesolev seadus hakkab maksma aval-
damisega Riigi Teatajas.

Algkirjale alla kirjutatud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 12. juulil 1930 vastuvõetud

361. Eesti-Prantsuse 15. märtsi 1929. a. kaubandusekonventsiooni nimekirjade A ja B osalise muutmise kohta käiva protokolli kinnitamise seadus.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Prantsuse 15. märtsi 1929. a. kaubandusekonventsiooni nimekirjade A ja B osalise muutmise kohta käiv protokoll, alla kirjutatud Tallinnas 11. juulil 1930.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega protokolli prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

§ 3. Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

Algkirjale alla kirjutanud:

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Abisekretär A. Tõllassepp.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Protokoll.

Eesti Vabariigi Valitsus

ja

Prantsuse Vabariigi Valitsus

esindatud

Härra Jaan Lattik'u, Välisministri, ja

Härra Henry Cosme'i, Prantsuse Chargé d'Affaires'i poolt, leppisid kokku järgmistes punktides:

1° Tärklise (kartulijahu) tollikäitlus, nii nagu see on kindlaks määratud Eesti-Prantsuse 15. märtsi 1929. a. kaubanduskonventsiooni nimekirjas B (paragrahv ex 319) kustutatakse;

2° igat liiki sõidukite tollikäitlus, nii nagu see kindlaks määratud ülalnimetatud kaubanduskonventsiooni nimekirjas A (paragrahv ex 173) kustutatakse;

3° käesolev Protokoll, mis moodustab Eesti-Prantsuse 15. märtsi 1929. a. kaubanduskonventsiooni lahutamatu osa, ratifitseeritakse. Ta astub jõusse viiendal päeval pärast seda, mil ta vastuvõtmisest Eesti Riigikogu poolt teatatakse Prantsuse Valitsusele.

Selle tõenduseks kirjutasid vastavad Täisvolinikud alla käesolevale Protokollile.

Tehtud Tallinnas, kahes eksemplaris, 11. juulil 1930. aastal.

J. Lattik.

Henry Cosme.

Protocole.

Le Gouvernement de la République d'Estonie

et

Le Gouvernement de la République Française

représentés par

Monsieur Jaan Lattik, Ministre des Affaires Etrangères, et

Monsieur Henry Cosme, Chargé d'Affaires de France, sont tombés d'accord sur les points suivants:

1° Le régime tarifaire des féculs de pommes de terre, tel qu'il est fixé à la liste B de la Convention commerciale franco-estonienne du 15 Mars 1929 (poste ex 319) est abrogé;

2° le régime tarifaire des véhicules de toutes sortes, tel qu'il est fixé à la liste A de la Convention commerciale sus-indiquée (poste ex 173) est abrogé;

3° le présent Protocole, qui fera partie intégrante de la Convention commerciale franco-estonienne du 15 Mars 1929 sera ratifié. Il entrera en vigueur cinq jours après que l'approbation par le Parlement estonien aura été notifiée au Gouvernement français.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole.

Fait à Tallinn, en double expédition, le 11. juillet 1930.

J. Lattik.

Henry Cosme.

Vabariigi Valitsuse poolt 11. juulil 1930 vastu võetud

362. Üle Vabariigi piiri liikumise ja välismaalaste Eestis peatumise määrus.

Alus: Isikutõestamise ja liikumise seaduse §§ 4 ja 25.

I.

§ 1. Eesti Vabariigi kodanikud, lahkudes Vabariigi piiridest, peavad tõestama oma isikut passiga, passi asendava dokumendiga või muu dokumendiga, mis on ette nähtud teiste riikidega sõlmitud kokkulepetes.

Välismaalased, kes Vabariiki tulevad või siit lahkuvad, peavad olema varustatud vastava riigi välispassiga või sellekohastes kokkulepetes ettenähtud välispassi asendava dokumendiga.

§ 2. Üle Vabariigi piiri liikuda võib ainult läbi selleks määratud piiripunktide.

Piiripunktide asukohad määratakse piiri läbistavatel raudteedel, sadamates, kuhu saabuvad välismaalt laevad, välismaaga ühendust pidavad õhusõiduliinide maandumiskohtadel ja piiri läbistavatel ühendusteedel. Piiripunktide asukohad määrab kindlaks Kohtu- ja siseminister kokkuleppel Teedeministriga.

Kohtu- ja siseminister võib lubada tarbeks korral üksikutele juhtudel üle piiri tulla või minna väljaspool piiripunkte.

§ 3. Vabariiki sissesõiduks või Vabariigist läbisõiduks peab välismaalastel olema viisa kas Kohtu- ja siseministeeriumilt, Välisministeeriumilt, saatkonnalt või konsulaadilt.

§ 4. Piiril peavad Eesti kodanikud kui ka välismaalased ette näitama § 1 nimetatud dokumendid politseiametnikule või muule selleks määratud ametnikule, kes märgib dokumentidele piiripunkti nimetuse ja sisse- või väljasõidu päeva.

§ 5. Välismaalased, kes salaja üle piiri tulnud, võetakse vahi alla kuni nende tagasisaatmiseni üle piiri. Tagasisaatmise otsustab Kohtu- ja siseminister. Salaja üle piiri tulnud ja vahi all peetavale välismaalasele võib Kohtu- ja siseminister anda loa Eestisse jääda.

§ 6. Välismaalased kui ka Eesti kodanikud, kes käesoleva määru vastaselt liiguvad üle piiri, võetakse seaduslikule vastutusele üldises korras.

II.

§ 7. Välismaalased, kes elavad Vabariigi piirides, peavad olema varustatud vastava riigi välispassiga või sellekohastes kokkulepetes ettenähtud välispassi asendava dokumendiga.

§ 8. Välismaalased võivad Vabariigi piirides peatuda sissesõiduvõis ettenähtud aja jooksul.

Välismaalased, kellel on õigus vastava riigiga sõlmitud kokkuleppe põhjal sisse sõita ilma viisata, ja need välismaalased, kes on varustatud pikaajalise viisaga, mis on maksev viisa tähtaja kestel mitmeks sissesõiduks, või kelle sissesõiduvõisal on jäänud märkimata Eestis peatumise aeg, võivad peatuda Vabariigi piirides igakordse sissesõidu puhul kaks kuud, arvates sissesõidu päevast.

Ülaltähendatud tähtaegadest kauemaks peatumiseks tuleb välismaalastel muretseda peatustuba prefektilt, kas vahenditult või politseikomissari või -konstaabli kaudu.

Kohtu- ja siseministril on õigus volitada teisi temale alluvaid ametnikke andma peatustube.

§ 9. Peatustuba märgitakse passile või muule § 1 nimetatud dokumendile ja temas sisaldub: peatusloa väljaandmise ja maksvuse aeg, maksusumma, number, peatusloa andja allkiri ja asutise pitsar.

§ 10. Peatustuba on maksev temas märgitud tähtaja jooksul peatumiseks igal pool Vabariigi piirides või ainult neis maakohtades ja linnades, mis on märgitud peatusloal.

Välismaalasele antud peatustuba võib tühistada Kohtu- ja siseminister.

Välismaalasele peatusloa andmata jätmise või peatusloa tühistamise puhul käsitatakse Heakorra ja julgeoleku seaduse §§ 365 ja 373.

§ 11. Välismaalased, kel on viisa ainult läbisõiduks, võivad peatuda Vabariigi piirides kuni 48 tundi. Prefekt või selleks Kohtu- ja siseministri poolt volitatud politseikomissar võivad pikendada peatuse tähtaega kuni 7 päevani; pikemaks ajaks peatuse lubamiseks küsib prefekt või politseikomissar politseivalitsuse nõusolekut; mõlemal juhul võetakse välismaalasele sissesõiduvõisamaks.

§ 12. Välismaalased peale igakordset sissesõitu kuuluvad registreerimisele alljärgnevas korras:

Välismaalased, kes on peatuma jäänud kohadesse, kus maksab majaraamatute pidamise kohustus, registreeritakse sissekirjutuse juures asutistes, kes toimetavad elanikkude sissekirjutust.

Mujale peatuma jäänud välismaalased, kui peatumine kestab üle 7 päeva, registreeruvad lähema politseikomissari või -konstaabli juures 2 nädala jooksul sissesõidu päevast arvates.

Registreerimise kohta tehakse passile või muule § 1 nimetatud dokumendile sellekohane märkus. Elukoha muutmisel Vabariigi piirides uut registreerimist ei nõuta.

Välismaalase isiklik registreerimisele ilmumine ei ole sunduslik.

§ 13. Diplomaatiliste passide omanikud ja need ameti- (ministeriaal-) ja kulleripasside

omanikud, kes kuuluvad välissaatkondade või konsulaatide koosseisu, või kelle korter on eksterritoriaalsetes välisesinduse ruumides, registreeritakse Välisministeeriumis. kust nad ka peatusload saavad.

§ 14. Registreerimine on maksuta.

Peatuslubade eest võetakse maksu: a) välismaalastelt, kes on Eestis alaliselt elanud üle 5 aasta — 10 senti nädalas, b) kõigilt teistelt — 50 senti nädalas.

Nende riikide kodanikud, kus Eesti kodanikkudelt võetakse registreerimismaksu või peatusloa eest suuremat või vähemat maksu, kui käesolevas paragrahvis kindlaks määratud, maksavad registreerimise või peatusloa eest samal määral, kui Eesti kodanikud nendes riikides. Nende riikide kodanikud, kus Eesti kodanikkudelt peatusloa eest maksu ei võeta, on peatusloamaksust vabastatud.

Mis ajast ja missuguste riikide kodanikkudelt hakatakse võtma registreerimismaksu või peatusloa eest suuremat või vähemat maksu, samuti, mis ajast ja missuguste riikide kodanikud loetakse vabastatuks peatusloamaksust, — selleks teeb korraldused Kohtu- ja siseminister.

Eesti Vabariigi saatkonnad ja konsulaadid on kohustatud eeltähen datud maksude võtmisest Eesti kodanikkudelt ja nende maksude määradest, kui need teatavaks saavad saatkondadele või konsulaatidele, teatama Kohtu- ja siseministeeriumile.

§ 15. Peatusloa- ja registreerimismaksust on vabastatud: 1) Eesti vabadussõjast osavõtnud välismaalased, 2) diplomaatiliste, ameti- (ministeriaal-) ja kulleripasside omanikud, 3) välisriikidest siia komandeeritud kaitseväelased, 4) konsulaatide ametnikud, konsulaarkokkuleppes ettenähtud arvul, 5) valitsusasutiste poolt väljakutsutud eriteadlased, 6) välisriikidest sisse sõitnud õpetlased, kirjanikud, kunstnikud, politika- ja riigitegelased, kelle siinviibimine on Eesti riiklikkudes huvides, 7) välisriikidest sisse sõitnud ajakirjanikud, kes oma kutsetõendused ette näitavad, 8) kõigi riikide Punase Risti esindajad ja välisriikidest komandeeritud heategelikkude asutiste esindajad, 9) p.p. 1—8 loendatud isikute perekonnaliikmed, 10) välisriikide saadikute, kaitseväeliste esindajate, saatkondade nõunikkude, sekretäride ja ametnikkude teenijad, 11) suvitussõõrad välismaalased, kes on välisriikidest sisse sõitnud meie ametlikult tunnustatud suvituskohdadesse suvitushooajal, 1. maist kuni 15. septembrini, 12) välisriikidest tulnud ekskursiooni liikmed, 13) välismaalased, kes alla 18 aasta vanad, ja 14) välismaalased, kes vastava akti või protokolli põhjal vaeseks tunnustatud.

Abielunaiselt ei võeta suuremat peatusloamaksu kui tema Eestis asuvalt mehelt.

§ 16. Kui teiste riikidega sõlmitud lepingutes või kokkulepetes on käesolevas määruses käsitletud küsimused korraldatud teisiti, siis kohaldatakse vastavalt nende lepingute ja kokkulepete eeskirju.

§ 17. Välismaalased, kes Vabariigis on peatunud peatusloata või läbisõidul loata peatunud üle 48 tunni või kes ei ole endid registreerinud käesoleva määruse § 12 kolmandas lõikes ette nähtud korras, võetakse seaduslikule vastutusele.

§ 18. Käesolev määrus hakkab maksuma tema avaldamisega Riigi Teatajas ning ühes sellega kaotab maksvuse Vabariigi Valitsuse poolt 19. oktoobril 1927 vastu võetud Määrus Vabariigi piirides viibivate välismaalaste kohta (RT 95 — 1927).

Riigivanem O. Strandman.

Kohtu- ja siseminister A. Anderkopp.

Riigisekretär K. Terras.

363. Vabariigi Valitsuse otsus 2. juulist 1930.

Tööstusliku töö seaduse § 439 põhjal laiendada selle seaduse neljanda peatüki eeskirju ilma nimetatud paragrahvis p.p. 1 ja 2 ette nähtud kitsendusteta nende riikide kodanikkude peale, kus on ratifitseeritud VII rahvusvahelise töökonverentsi poolt vastu võetud õnnetusjuhtumiste läbi vigastatud oma- ja välismaa töolistega ühtlase ümberkäimise kohta käiv konventsioon.

Riigivanem O. Strandman.

Hariduse- ja sotsiaalminister J. Hünerson.

Riigisekretär K. Terras.

364. Posti-telegraafi tariifi nr. 85 õiendus.

Posti-telegraafi tariifis nr. 85 (RT 49 — 1930) § 23, märkus 2, lhk. 543, 12-es rida alt: on trükitud saaja — peab olema saatja.

365. Kohtu- ja siseministri määrus majaraamatute pidamise kohta.

Alus: Isikutõestamise ja liikumise seaduse § 8 (RT 48 — 1930).

§ 1. Kõik majaomanikud või nende volinikud linnades ja alevites on kohustatud pidama majaraamatut majaanikkude kohta, käesoleva paragrahvi juurde lisatud vormi järgi.

§ 2. Majja juurdetulnud isikud tuleb kirjutada majaraamatusse, kui nad majas peatuvad üle 3 öö-päeva.

Linnades ja alevites, kus asub politseikomissar, tuleb juurdetulija registreerida politseikomissari juures (Tartus aadressbüroos), alevites aga, kus politseikomissari ei asu, — alevivalitsuses, — hiljemalt 4-dal päeval arvates isiku juurdetuleku päevast. Registreerimisel tuleb näidata ette majaraamat, millesse tehakse registreerimismärkus.

§ 3. Majaraamatusse tuleb kirjutada iga majaelaniku kohta järgmised teated: 1) ees- ja perekonnanimi, 2) sündimisaeg ja -koht, 3) kodakondsus, 4) perekonnaseis, 5) amet, 6) isikut tõestav dokument, kui niisugune olemas (selle nr., andmise aeg ja andja asutise nimetus), 7) millal ja kust tulnud ja 8) millal ja kuhu läinud.

Kui majja juurdetulnud isikul puudub isikut tõestav dokument, siis märgitakse majaraamatusse tarvilikud andmed selle isiku seletuse järgi. Kui on kahtlus isiku seletuse järgi majaraamatusse § 3 p.p. 1—3 kirjutatud andmete kohta, siis registreeriv asutis on kohustatud teatama sellest kohalikule politseile.

§ 4. Kui majaraamatusse sissekirjutatud elanik ära läheb või sureb, tuleb teha majaraamatus selle kohta vastav märkus ja sellest teatada § 2 tähendatud asutistele 3 päeva jooksul, ette näidates majaraamatu. Välismaalaste surmajuhtudest tuleb teatada 24 tunni jooksul. Ajutine äraolek elukohast, mis ei kesta üle kolme kuu, ei kohusta majaraamatu järgi välja kirjutama.

§ 5. Korteripidajad on kohustatud eel-tähendatud muudatustest korteris asuvate elanikkude kohta viivitamata teatama majaomanikule või tema volinikule.

§ 6. Linnades, alevites või valdades asuvate haigemajade, võõrastemajade, möbleeritud tubade ja linna öömajade juhatajad või pidajad on kohustatud pidama grafeeritud võõrasteraamatut seal peatuvate isikute kohta.

Võõrasteraamatusse ei või kanda alalisi majaelanikke.

§ 7. Võõrasteraamatusse tuleb iga peatunud isiku kohta märkida järgmised andmed: 1) ees- ja perekonnanimi, 2) sündimisaeg ja -koht, 3) kodakondsus, 4) isikut tõestav dokument, kui niisugune olemas (selle nr., andmise aeg ja andja asutise nimetus) ja 5) alaline elukoht.

§ 8. Haigemajades võidakse võõrasteraamatu asemel kasutada seal peetavat haigeteraamatut, tingimusel, et ta sisaldab muuhulgas järgmisi teateid haige kohta: ees- ja perekonnanimi, sündimisaeg või vanadus, kodakondsus ja elukoht haigemajja minekul.

§ 9. Haigemajas ravitsusel olevate isikute surmajuhtudest on haigemaja juhatus kohustatud 24 tunni jooksul teatama kohalikule politseikomissarile ühes § 8 näidatud andmetega.

§ 10. Võõrastemajade, möbleeritud tubade ja linna öömajade pidajad on kohustatud viivitamata kirjutama võõrasteraamatusse seal peatuvad isikud.

§ 11. Võõrastemajade, möbleeritud tubade ja linna öömajade pidajad on kohustatud iga öö-päeva kohta järgmisel päeval kohalikule politseikomissarile saatma nimekirja öö-päeva jooksul juurdetulnud isikute kohta ja samal ajal lahkunud välismaalaste kohta võõrasteraamatu vormi kohaselt.

§ 12. Süüdlased käesoleva määruse mittemäitmisel võetakse vastutusele seaduslikus korras.

§ 13. Käesoleva määruse maksamahakkamisega kaotab maksvuse Siseministri määrus majaraamatute kohta (RT 5 — 1921 ja 79/80 — 1925).

§ 14. Käesolev määrus hakkab maksuma tema väljakuulutamisega Riigi Teatajas.

Tallinnas, 12. juulil 1930. Nr. 666.

Kohtu- ja siseminister A. Anderkopp.

Politseivalitsuse direktor N. Reiman.

Lisa Kohtu- ja siseministri määruse § 1 juurde majaraamatute pidamise kohta.

Korteri nr.	Sissekirjutatava perekonna- ja eesnimi	Sündimisaeg ja -koht	Kodakondsus	Perekonnaseis	Amet
21					
Isikut tõestav dokument, selle nr., andmise aeg ja andja asutise nimetus		Millal ja kust tulnud		Millal korterist lahkunud ja kuhu asunud	

366. Juhatuskiri katastriametile kinnitamiseks esitatavate maakatastri plaanide valmistamiseks.

Alus: Liikumata varanduste maksuseaduse §§ 8 ja 41 (RT 18/19 — 1920) ning Vabariigi Valitsuse ja ministeeriumide korraldamise seaduse § 46 (RT 28 — 1929).

§ 1. Notariaalseaduse § 340¹ (RT 197/198 — 1925) alusel katastriametile õigekstunnistamiseks esitatavate maakatastri plaanide valmistamine peab sündima Maamõõtmise ja maakatastri plaanide valmistamise juhtnõu-ride (RT 102 — 1927, 14 — 1928 ja 64 — 1929) kohaselt ühes käesolevas juhatuskirjas tähen-
datud eranditega.

§ 2. Alla 1 ha suuruste maatükkide eral-
damisel iseseisvateks kinnistus-üksusteks võib
tarvitada piiri- ja magistraalpunktide looduses
märkimiseks ristikive, kaaluga mitte alla 50 kg,
raudse südamega betoon-poste, suurusega
15 sm × 15 sm × 50 sm ning savist põletatud
drenaaž-torusid üle 5 sm avausega. Betoon-
postid asetatakse püsti kuni 10 sm üle maa-
pinna. Drenaaž-torud asetatakse püsti kuni
10 sm allapoole maapinda klaasist, söest või
muust kõdunematu ainest valmistatud alusele.
Drenaaž-torude asemel võib tarvitada ka sa-
mas suuruses rauast või malmist valmistatud ja
värvitud või tõrvatud torusid või raudteeroo-
baste tükke. Magistraalpunktide märgid tee-
del, õuedel või haritavas maas asetatakse 30
kuni 50 sm allapoole maapinda. Torukuju-
lised piirimärgid kaetakse kiviga või asetatakse
neisse ummistuse ärahoidmiseks okas- või
tammepuust vai. Kui pae glint maapinna lähe-
dal asub, siis raiutakse märgi jaoks tarviline
pesa glinti ja kinnitatakse piirimärk pessa tse-
mendi või lubja abil.

§ 3. Alla 1 ha suuruste maatükkide pii-
ride mõõtmist toimetatakse täisehitatavates
kohtades magistraalpunktide ja -joonte abil,
märkides piiride punkte kahe iseseisva mõõt-
mise teel, täpsusega, mis ette nähtud Maamõõt-
mise ja maakatastri plaanide valmistamise
juhtnõu-ride §§ 17, 21, 26 ja 41, kusjuures
magistraalpunktid tähistatakse looduses käes-
oleva juhatuskirja § 2 ette nähtud märkidega,
kusjuures nende plaanide valmistamisel tule-
vad piiride punktid koordineerida täpsusega
0,01 m, mille alusel ka pinna suurus ruut-
meetrites arvutatakse.

§ 4. Koordineeritud maaüksuste tükelda-
misel tulevad uuesti projekteeritud sirged
piirijooned, kui nad tugenevad mõlema ot-
saga enne mõõdetud piirijoonte ja kui uue
piiri kohta ei tule kohaldamisele Maamõõt-
mise ja maakatastri plaanide valmistamise

juhtnõu-ride § 5, plaanile kanda otsapunktide
koordinaatide abil. Tekkinud uued nurgad ja
uue piirijoone pikkus arvutatakse matemaatili-
selt.

§ 5. Suurematel töödel, mis rajatud kolm-
nurga võrgule, tuleb ülesmõõtmist polügoon-
käikude abil teha, mis aetakse võimalikult
olemas olevaid piire mööda ja kindlustatakse
maapealsete või maa-aluste märkidega, kui
kääk piiriga kokku ei lange. Liinide mõõtmiste
juures võib tarvitada ka optilisi kaugusmõõt-
jaid, mille täpsus suurem on, kui mõõtmisel
teras-lindiga. Samuti võib katastriameti nõus-
olekul tarvitada kõigil mõõtmistel ja plaanide
valmistamisel kõike uuemaid meetodeid, mille
täpsus mitte vähem, kui seniste lubatud mee-
todite juures ja mille abil samaväärtuslikke
plaane saavutatakse, kuid kiiremalt ja odava-
malt.

Lapimaade mõõtmisel, kui lappide arv on
üle 15, võib tarvitada mensuliga plaanide val-
mistamise ja graafilisi pinnasuuruste arvuta-
mise viise. Riigi- ja eramaade vahetamisel
ning uute osade avamiseks kinnistuseregistris
riigistatud maa-alade peale võib aluseks võtta
graafilisi plaane.

§ 6. Uuesti tekkinud üksused eramaadel
nummerdatakse katastriameti poolt.

§ 7. Notariaalseaduse § 340¹ alusel esi-
tatakse katastriametile õigekstunnistamiseks
plaanid ja vakuraamatu lisalehed kahes ek-
semplaris, millest üks vakuraamatu lisaleht
ja üks plaan riidele kleebitud paberil või vaha-
lõuendil katastriametile jääb. Lõuna-Eestis
endiste rüütimõisate järgi olevate talumaade
väärtus tuleb vakuraamatu lisas ka taaldrites
ja grossides ära märkida.

§ 8. Maamõõtjad on kohustatud enne tööle
asumist vastava maa-ala piiride kohta katastri
arhiivist või kinnistusejaoskondadest tarvilisi
väljavõtteid tegema ja need tehnilises kaustas
katastriametile esitama ühes õigekstunnista-
miseks esitatavate plaanidega.

§ 9. Petseri- ja Narvatagustel maadel ilma
plaanita kinnistatud üksuste mõõtmisel ja
juhtudel, mil mõõdetava maaüksuse piirid
lahku lähevad katastri arhiivi või kinnistuse-
jaoskonna plaanidest, tuleb pidada sellekohast
piiriprotokolli Maamõõtmise ja maakatastri
plaanide valmistamise juhtnõu-ride § 26 lisa
vormi kohaselt.

§ 10. Käesoleva juhatuskirja maksamahak-
kamisega kaotab maksvuse Rahaministri juha-
tuskiri katastriplaanide (kaartide) valmistami-
seks (RT 131 — 1923).

4. juulil 1930.

Põllutööminister A. Kerem.

367. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et 30. juunil s.a. teatas Eesti Saatkond Pariisis Prantsuse Valitsusele Eesti ja Prantsusemaa vahel nootide teel sõlmitud kokkuleppe Prantsuse konjaki ja armanjaki saadetistelt Eestisse sisseveol nõutava puhtuse- ja päritolutunnistuse kohta kinnitamisest Riigikogu poolt (Riigi Teataja 47 — 1930).

Vastavalt oma eeskirjadele astus see kokkulepe jõusse 30. juunil 1930, s.o. teadaande üleandmise päeval.

Tallinnas, 5. juulil 1930.

Välisminister J. Lattik.

Haapsalu linnavolikogu poolt 27. mail 1930 vastu võetud

368. Juhtnõõrid kinnisvarade hindamiseks ja maksustamiseks Haapsalu linnas.

(Välja antud Linnamaksuseaduse § 28 alusel.)

I. Üldmäärused.

§ 1. Hindamise otstarbeks on kõigi kinnisvarade (hoonete ja maade) maksustamine linna kinnisvaramaksuga. Hindamisel tehakse kindlaks kinnisvarade pealt saadav sissetulek või kinnisvarade väärtus.

§ 2. Hindamised on: a) kõigi kinnisvarade üldhindamine linnavolikogu erilisel otsusel ja b) üksikhindamine linnavalitsuse määruse põhjal. Üksikhindamist toimetatakse siis, kui kinnisvara koosseisus, väärtuses või otstarbes on olnud muutusi või kui on juurde tekkinud uusi kinnisvarasid (29. septembri 1917 määruse — Linnaseaduse § 11).

§ 3. Hindamise ja maksustamise alla kuuluvad kõik linna administratiivpiirkonnas olevad kinnisvarad või nende osad, välja arvatud erandid, mis on ette nähtud § 4.

§ 4. Maksustamisest on vabad:

a) vaimulikkude asutiste ja seltside varad, mis on määratud otsekohe usulisteks tarveteks (kõikide usundite kirikud, palvemajad, matmispaigad j.n.e.);

b) hariduslikuks, heategevaks ja arstimise otstarbeks määratud hooned, niisama teaduslike seltside ja asutiste majad, kui neid ei kasutata tulusaamiseks;

c) raudtee all olev maa ja raudtee liikumise tarveteks kuuluvad majad, mida iseseisvalt ei kasutata tulusaamiseks;

d) Haapsalu linnaomavalitsuse päralt olevad kinnisvarad;

e) uued ühekordsed ehitised — ühe aasta, ja kahe- ning rohkemakordsed — kahe aasta

jooksul arvates ehitusplaani kinnitamise päevast;

f) hooned või nende osad ümberehitamise ajal, mis nõuavad rohkem kui pool aastat aega ega võimalda ajutist kasutamist;

g) ehituskruudid, kui nende peal on ehitus alanud, ühe aasta jooksul, arvates ehituse algamise ajast;

h) ehituskruudid, millel asuvad hooned on hävitatud tulekahju või muudel juhtudel ja mis ei anna sissetulekut, ühe aasta jooksul hävitamise ajast arvates;

i) iluaiad, pargid ja maatükid, mis on antud avalikuks kasutamiseks ja millel pole ärilist otstarvet, niisama iluaiad tänavapoolse fassaadi ees ja tervishoiu-kultuurilise tähtsusega varad.

Märkus. Kui pp. e—i ettenähtud juhtudel maks on tasutud, ei anta seda maksu enam tagasi.

§ 5. Riigihooned neis osades, mis on valitsusametite all, maksustatakse pooles suuruses võrreldes teiste kinnisvaradega.

§ 6. Hindamisel kindlaksmääratud kinnisvarade tulu või väärtus on aluseks iga-aastaselt kinnisvaramaksu määramisel ja on maksev kuni uue hindamiseni.

II. Hindamise teostajad ja nende ülesanded.

§ 7. Hindamist toimetavad:

a) linna kinnisvarade hindamiskomisjon;

b) linnavalitsus.

§ 8. Linna kinnisvarade hindamiskomisjon koosneb ühest linnavalitsuse liikmest — esimehena, ja 4 liikmest ning 4 asemikust, keda valitakse linnavolikogu poolt volikogu volituste kestuseni.

§ 9. Hindamiskomisjoni ülesanded on:

a) ilmuda täpselt komisjoni koosolekule või sinna saata oma asemik;

b) läbi vaadata ja täiendada kinnisvarade koosseisude ja tulude teatelehti ning selgitada hindamisse puutuvaid küsimusi;

c) koguda andmeid igal teisel poolaastal selle kohta, kas kinnisvarades, mis täielikult või osalt olid maksust vabad, ei ole ette tulnud muudatusi, mis kõrvaldavad vabastamise;

d) toimetada hindamist ja ümberhindamist oma parema teadmise ja südametunnistuse järgi, aluseks võttes vastavaid seadusi ja käesolevaid juhtnõõre;

e) pöörduda kahtlust äratavates küsimustes linnavalitsuse poole tarvilikkude juhataste saamiseks;

f) kokku seada hindamisakte, protokolle komisjoni tööde kohta j.n.e.;

g) hindamisaktid viivitamata edasi anda linnavalitsusele.

§ 10. Hindamiskomisjon on kohustatud toimetama:

a) üldhindamist — linnavolikogu poolt määratud tähtjaks;

b) üksikhindamist — linnavalitsuse poolt määratud tähtjaks.

§ 11. Hindamiskomisjonil on õigus toimetada hindamist koha peal, samuti kontrollida koha peal kinnisvara omanikkudelt saadud andmeid.

§ 12. Komisjonil on õigus kutsuda hindamisest osa võtma arhitekte, maamõõtjaid ja teisi asjatundjaid.

§ 13. Hindamiskomisjon peab oma koosolekuid tarviduse järgi. Koosolekud on otsusevõimelised, kui neist osa võtavad komisjoni esimees ja vähemalt kaks liiget.

§ 14. Hindamisaktid peavad olema allakirjutatud kolme komisjoni liikme poolt, esimees kaasa arvatud. Kõik hindamisaktid annab komisjon linnavalitsusele kinnitamiseks.

§ 15. Linnavalitsuse ülesandeks on:

a) vastu võtta kinnisvarade valdajailt palveid hindamise kohta, koguda andmeid valmisaanud ehitiste ja maatükkide kohta, mis kuuluvad hindamisele;

b) luua seadusepärane ja võimalikult ühetoaline hindamise kord ning anda juhatusi hindamiskomisjonile hindamisel tekkinud küsimuste kohta;

c) valvata selle järele, et hindamiskomisjon õigel ajal edasi annaks hindamisaktid;

d) läbi vaadata sissetulnud hindamisaktid ja nende puuduste korral nõuda täiendamist hindamiskomisjonilt;

e) kinnitada hindamisaktid, kui § 31 ettenähtud tähtjal ei ole antud hindamise kohta mingisugust vastulauset;

f) teatada kinnisvara omanikkudele hindamise tagajärjed, kaebuse andmise kord ja tähtaeg;

g) vastu võtta kaebusi ja neid otsustada määratud korras (peat. IV).

III. Hindamise ja maksustamise kord.

§ 16. Hindamise ja maksustamise alla kuuluvad kinnisvarad jagunevad liikidesse:

a) hooned;

b) tööstus- ja kaubandusettevõtted;

c) maad.

§ 17. Ühe ning sama omaniku päralt oleva kinnisvara liigid hinnatakse lahus. Samuti toimetatakse ka sel juhul, kui osa kinnisvara kasutatakse tööstus-kaubandusettevõtete otsustamiseks.

§ 18. Elumajad ja hooned, mis ei kuulu tööstus- ja kaubandusettevõtete hoonete hulka, hinnatakse nende sissetuleku järgi.

§ 19. Üldine sissetulek arvatakse hindamis-aasta tulude järgi. Tulude määramise aluseks võetakse kinnisvaraomanikkude või nende seaduslike esindajate poolt antud ja võimalikult dokumentidega tõendatud tulude andmed või määratakse hindamiskomisjoni enese äranägemise ja otsustamise järgi teiste andmete ja teadete põhjal, näiteks naabruses ühesugustes oludes olevate hoonete tulu, riigi kinnisvaramaksu j.n.e. andmete järgi; samal teel määratakse tulu ka Linnamaksuseaduse § 14 ettenähtud juhtudel.

§ 20. Kui üldtulu kindlakstegemisel võetakse arvesse tõeandmete järgi saadud üürimaksud, siis arvatakse neist maha tasu kütte, mööbli, teenimise, valgustamise j.n.e. eest kohalikkude hindade järgi.

§ 21. Hindamisel võetakse arvesse üürileandjate kui ka üürilevõtjate ülesandmised. Ülesantud andmete tõestamiseks on komisjonil õigus nõuda üürilepingute ja üürimaksukviitungite ettenäitamist.

§ 22. Hindamisest ja maksustamisest ei ole vabastatud korterid ega kõrvalruumid, mida tasuta kasutavad kinnisvara omanik ise, tema asemik või kõrvalised isikud mingisuguse kokkuleppe või kohustuse põhjal, vaid säärase ruumide tulu arvatakse kohalikkude üürhindade järgi, tarviduse korral linnavalitsuse poolt määratud asjatundjate abil. Niisama hinnatakse ka teenijate, tööliste, kojamehe j.n.e. korterid ja ruumid.

§ 23. Hooned või nende osad, mis on ajutiselt kasutamata, hinnatakse ja maksustatakse ühel alusel naabruses asuvate hoonetega, mis-suguseid järjest kasutatakse, välja arvatud § 4 pp. f ja h tähendatud hooned.

§ 24. Elumajade ja hoonete puhtsissetuleku kindlaksmääramisel arvatakse nende üldtulust maha kinnisvara korraspidamise kuludena järgmine protsent:

a) puuhoonetelt — 80 %;

b) segamaterjalist hoonetelt — 70 %;

c) kivihoonetelt — 60 %.

§ 25. Hoonete väärtus ametliku hindamise väljaarvamiseks määratakse kindlaks sel teel, et hoonete aastane üldtulu korrutatakse:

a) kivimajadel — 7-kordselt;

b) puu- ja segamajadel — 5-kordselt.

§ 26. Tööstus- ja kaubandusettevõtted, nagu: tehased, töökojad, saunad, laudad, võõrastemajad, pangamajad j.n.e. hinnatakse maksustamiseks nende tõeliku väärtuse järgi, kusjuures hoonega ühenduses olevat vabriku või tööstuse sisseseadet, nagu jõurattaid, masinaid, katlaid, mootoreid j.n.e. arvesse ei võeta.

Märkus 1. Elamiseks tarvitatavad ruumid loendatud ettevõtete juures ja omanikkude poolt ilma tööstuse sisseadeta teatava tasu eest kõrvalistele isikutele kasutada antud kaubandus- ja tööstusettevõtete hooned hinnatakse üldistel alustel sisetuleku järgi (§§ 18—26).

Märkus 2. Ajutine tööseisak, välja arvatud § 4 pp. f ja h tähendatud juhul, ei takista hindamist ega maksustamist.

§ 27. Tööstus- ja kaubandusettevõtete tõeliku väärtuse kindlakstegemiseks võtab komisjon aluseks omaniku, valdaja või nende asemiku poolt antud andmed, säärase varade müügihinnad, hindamised kinnistusel ja pantimisel, ehitusmaterjalide hinnad või linnavalitsuse poolt määratud eriteadlase üksikasjalised hindamised.

§ 28. Kõik maad, nagu ehituskrundid, viljapuuaiad, põllud, heinamaad j.n.e., hinnatakse nende tõeliku väärtuse järgi, arvesse võttes maa-alade asukohta ja seisukorda.

§ 29. Linnamaksu võtmiseks arvatakse kõikide maa-alade pealt 50% maha nende hinnatud väärtusest.

§ 30. Kinnisvarade hindamisel kindlaksmääratud tulu või väärtuse summad tehakse ümmargusteks 10 kroonile, kusjuures 5 kr. ja sellest vähem summa maha kustutatakse, 5—10 kroonini ulatuv summa aga 10 kr. arvatakse.

IV. Vastulaused ja kaebused.

§ 31. Igal kinnisvara omanikul on õigus 14 päeva jooksul, arvates hindamisteedaande kättesaamise päevast, hindamise vastu tõsta kaebust ja paluda ümberhindamist. Kaebused antakse linnavalitsusele kirjalikult.

§ 32. Kaebaja peab selgelt näitama, milles seisab hindamise ebaõiglus. Üldine mittehulolemise avaldus või põhjuse ettetoimine, mis otsekohe hindamise toimetusega ühenduses pole, jäetakse tähele panemata.

§ 33. Vastulause või kaebuse annab linnavalitsus seisukoha võtmiseks hindamiskomisjonile, kellel on õigus tarviduse puhul ette võtta uut hindamist.

§ 34. Kui komisjon on vastulause kohta võtnud seisukoha, läheb asi otsustamiseks linnavalitsusele.

§ 35. Kaebuse läbivaatamise tähtajad teatakse kinnisvara valdajatele või nende asemikkudele, kellel on õigus anda suusõnalisi seletusi ja ette tuua tõendusid.

§ 36. Iga kaebuse läbivaatamine ja otsustamine protokollitakse ja kantakse vastav märkus hindamisakti.

§ 37. Linnavalitsuse otsuse peale võib edasi kaevata linnavolikogule 14 päeva jooksul arvates otsuse teadaandmise päevast.

§ 38. Linnavolikogu otsuse peale võib kinnisvara valdaja kaebust tõsta administratiivkohtu-korras, kuid edasikaebus ei pane seisma maksu sissenõudmist.

§ 39. Käesolevate juhtnööride maksma hakkamisega kaotavad oma maksvuse linnavolikogu poolt 17. veebruaril 1928 vastu võetud ja Riigi Teatajas 34 — 1928 avaldatud Juhtnöörid kinnisvarade hindamiseks Haapsalu linnas.

§ 40. Käesolevad juhtnöörid hakkavad maksma kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Haapsalus, 6. juunil 1930.

Linnapea (allkiri).

Sekretär (allkiri).

369. Nõmme linnavalitsuse nõuded kõnniteede kohta.

Alus: Riigi Teatajas 7 — 1928 avaldatud Nõmme linnavolikogu sundmäärus puhtuse ja korra kohta Nõmme linna tänavatel ja hoovides.

§ 1. Kõnnitee laius peab olema kuni 8 m laiusel tänaval 1—1,2 m ja üle 8 m laiusel tänaval vähemalt 1,4 m.

Märkus. Kõnniteed, mis varemalt tehtud ja ei vasta siin märgitud laiustele, võivad jääda püsima kuni linnavalitsuse edaspidise korralduseni.

§ 2. Tänaval, mille laius alla 5 meetri, peab kõnnitee olema ühelt poolt tänav äärel, kusjuures tegemise ja korrashoiu kohustus ka vastasasuvate krundiomanikkude või -kasutajate peal lasub. Kui asjaosalised ühemeelsele kokkuleppele ei jõua kõnnitee asetuse kohta, määrab selle linnavalitsus.

§ 3. Kõnnitee pind peab olema kõva, tasane, järgnedes tänav pinna joonele ja vähemalt 5 sm kõrgemal tänav serva pinna. Kõnnitee tänavapoolne serv olgu aiapoolsest servast natuke madalam. Kõnnitee tegemine määrdivast materjalist või ainult liivast ei ole lubatud.

§ 4. Värava ja piiride kohal ei või kõnnitee pind järsult langeda ega tõusta. Kui kõnnitee on tehtud murenevast materjalist, nagu näiteks põlevkivituhja ja kruusa segust, siis tänavapoolne serv olgu kaitstud kividega, laudadega või mõne muu vastava materjaliga.

§ 5. Kõnniteede tegemine ei ole praegu sunduslik neis uutes ehitusraioonides, mis

asuvad väljaspool Vabaduse puisteed, alates Ristilt, Pargi, Raudtee, Kreutzvaldi — terves ulatuses, S.-Pärnu mnt., Pioneeri, Pidu ja Mustamäe tänavaid.

Märkus. Siin nimetatud tänavad on kõnniteede tegemiseks kaasa arvatud, peale Vabaduse puistee.

§ 6. Kõnniteed tuleb käesolevate nõuete kohaselt korda seada 1. septembriks 1930.

Linnapea abi L. Mühlbach.

Sekretär Malkus.

Tõrva linnavolikogult 22. mail 1930
vastu võetud

370. Sundmäärus toiduainetega kauplemise tervishoiu nõuete kohta Tõrva linnas.

Antud Linnaseaduse § 108 põhjal.

§ 1. Kõik Tõrva linnaomavalitsuse piirides asuvad toiduainetekauplused ja segakauplused, kus peale muu müüakse ka mõnesuguseid toiduaineid, peavad olema puhtad ja korras.

§ 2. Toiduainetekauplustes on keelatud hoida parkimata nahku, villu, kaltse, petrooleumi, tökatit, bensiini, vankrimääret ja teisi pahasti lõhnavaid ja tervisele kahjulikke aineid ja vedelikke, mille läheduses toiduained võivad määrduda, rikkineda või omandada võõra maitse ja lõhna.

§ 3. Segakauplustes, kus müüakse ja hoitakse § 2 keelavalt mainitud aineid ja vedelikke, on keelatud müüa ja hoida sellaseid toiduaineid, mis kergesti omandavad neilt ainetelt võõrast maitset ja lõhna, ning rikinevad, nagu: piim, või ja koor.

Märkus. Keeld pole siis maksev, kui § 3 mainitud toiduained hoitakse kinnistes klaasides, portselanist või muust tervishoidlikult lubatud ainest valmistatud nõudes.

§ 4. Igakord kui müüja käed puutuvad kokku määrdivalt mõne ainega, peab ta käed korralikult puhtaks pesema.

§ 5. Kaupluse juures asuvaid eluruumie on keelatud tarvitada toiduainete hoidmiseks ja laduruumiks.

§ 6. Kauplustes olevad toiduained peavad nii kaitstud olema, et tolm ja mustus ligi ei pääseks. Lahtiselt müügiks välja pandud toiduained peavad olema kaitstud kärbest eest kerge riidekattega või klaaskupliga.

§ 7. Söögiainete sissepakkimiseks võib tarvitada ainult puhast ja mittetrükitud ja tarvitusel mitte olnud paberit.

§ 8. Kaalud toiduainete kauplemiseks peavad alati olema puhtad.

§ 9. Kõigis toiduainetekauplustes (§ 1) tuleb nähtavale kohale üles panna silt: „Ostjatel on keelatud toiduaineid puutada“.

§ 10. Toiduainetega kauplejad peavad olema puhtalt rietatud, kandma puhtaid valgeid põllesid ja niisamuti puhtalt ümber käima ka toiduainetega. Naha-, sugu- ja muid nakkushaigusi põdejail on keelatud kaubelda toiduainetega.

§ 11. Selle sundmääruse täpse täitmise järele on kohustatud valvama peale kohaliku politsei ka tervishoiuametnik.

§ 12. Kaupluste (§ 1) omanikud on kohustatud seda sundmäärust üleval pidama oma äriruumis nähtaval kohal.

§ 13. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele kas üldises kohtukorras või Mõnede seaduste ja sundmääruste rikkumiste eest määratavate administratiivkaristuste seaduse (RT 183/184 — 1925) järgi administratiivkorras.

§ 14. Käesolev sundmäärus hakkab maksma kaks nädalat pärast Riigi Teatajas avaldamist.

Linnapea M. Reisenbuk.

Sekretär A. Freivald.